

5. ולפי דעתי כי נכתבה כאן בסדר נכון, כי פירוש "צהר סיני" צעלותו שם לקבל לוחות שניות. וזיאר הענין, כי צחילת ארבעים יום הראשונים של לוחות הראשונות כתב משה בספר הצרית את כל דברי ה' ואת כל המשפטים הנאמרים שם וזיורק דם הצרית על העם (שמות כד:ט). וכשחטאו צעגל ונשתצרו הלווחות כאילו נצטלה הצרית הויה אלל הקדוש צרוך הויה. וכשנתרלה הקדוש צרוך הויה למשה צלווחות שניות וכוו צצרית חדשה שנאמר (שם לד:י) הַיְהִי אֲנִי פְּרֵת צְרִית. והחזיר שם המלות החמורות שנאמרו צסדר ואלה המשפטים צצרית הראשונה ואמר (שם פסוק כז) קְּתַצְ-לֶךְ אֶת-הַדְּצָרִים הָאֵלֶּה פִּי עַל-פִּי הַדְּצָרִים הָאֵלֶּה פְּרַמִּי אֶתְךָ צְרִית וְאֶת-יִשְׂרָאֵל. ורלה הקדוש צרוך הויה להחמיר עליהם צצרית הזאת השנית שתהיה עליהם צצלות וצקללות, ושתהיה כראשונה על כל המלות הראשונות ועל כל המשפטים כמו שנאמר צצרית הראשונה (שם כד:ג) וַיִּצַח מֹשֶׁה וַיִּסְפַּר לְעַם אֶת כָּל-דְּצָרֵי ה' וְאֶת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים. ולפיכך אמר צכאן צסוף התוכחות (ויקרא כו:יח) חֲלָה הַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן ה' צִיְלוּ וְצִיִּן צִיְנוּ וְיִשְׂרָאֵל צְהַר סִינֵי צציד-מִשֶׁה. הויה רומז אל כל המלות והמשפטים שנאמרו צצרית הראשונה צסדר ואלה המשפטים שהיו כולן צצרית הזאת. והנה צספר הצרית הראשון נאמרה השציעית צכלל כמו שהצרתי שנאמר (שמות כג:יא) וְהַצְצִיעִת תִּשְׁמַעְנָה וְנִטְשָׁה וכו'. ועתה צצרית הזאת השנית נאמרה צפרטיה ודקוקיה ועונשיה .....

רמב"ן ויקרא כה:א

The Ramban understands that when R. Akiva says that the whole Torah was given 'at Sinai', he is not only referring to Sinai before the sin of the Golden Calf. Rather, 'Sinai' also refers to the period after that episode, when the Jewish people remained at Sinai for almost a year and built the Ohel Moed. This was the period not only of the last part of the book of Shemot but also the book of Vayikra. Thus, this was a 'Brit Chadasha' - a new covenant with new mitzvot (as well as the core body of the old mitzvot from before the Chet.) This new covenant of Vayikra comes with a special warning at the end - the tochacha!

6. (ב) זאת החיה אשר תאכלו. הנה אחר שהתנצלו ישראל את עדים הרוחני שקנו במתן תורה, אשר בו היו ראויים לשרות שכניה עליהם בלתי אמצעי, כאמרו (שמות כבא) בְּכָל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכֵּר אֶת-שְׁמִי אֲבֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתִּיךָ, כמו שיהיה הענין לעתיד לבא ... מאס האל יתברך אחר כך מהשרות עוד שכנתו בנייהם כלל, כאמרו (שמות לג:ג) פִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ. והשיג משה רבינו בתפלתו (לעיל ט:כג) איזה תיקון, שתשרה השכינה בתוכם באמצעות משכן וכליו ומשרתיו וזבחו. עד שהשיגו וזכו אל (ויקרא ט:כג) וַיִּקַּח כְּבוֹד-ה' אֶל-כָּל-הָעָם ואל ירידת אש מן השמים (שם כד). ובכן ראה לתקן מזגם שיהיה מוכן לאור באור החיים הנצחיים, וזה בתקון המזונות והתולדה. ואסר את המאכלים המטמאים את הנפש במדות ובמושכלות ... וכאמרו (ויקרא יא: מג) אֶל-תִּשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם ... (שם מד) וְהִתְקַדְּשֵׁתֶם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים ... ואסר הנדה והזבה והיולדת לקדש את הזרע ולטהרו מכל טומאה ... והזכיר לשון טומאה בנבלת בהמה וחיה טמאה ובח' שרצים ובנבלת בהמה טהורה ...

ספורנו ויקרא יא:ב

This idea is picked up by the Seforno (16th century, Italy) who learns that some of the new mitzvot in Vayikra - in particular the laws of kashrut and some of the prohibited sexual relationships (eg nidda) - were given in specific response to the sin of the Golden Calf. They were not initially intended to be part of the Torah but reflect the lower spiritual status of the people after that sin. The (highly controversial!) implication is that these extra mitzvot will in the future Messianic age no longer be relevant. This goes to the essence of a major debate in the Rishonim as to the nature of Yemot HaMashiach (Rambam's 12th Ikar) and whether the Torah will one day change as a result of the Messianic Age (Rambam's 9th Ikar).

B] WHEN WAS THE CHUMASH WRITTEN DOWN?

7. (ט) ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הפהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל: ..... (יט) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ..... (כד) ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: (כה) ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית ה' לאמרו: (כו) לקח את ספר התורה הזאת ושמעתם אותו מצד ארון ברית ה' אלהיכם והיה שם בך לעד:

דברים פרק לא

The Chumash narrates that Moshe wrote down the Torah at the end of his life.

8. א"ר יוחנן משום רבי בנאה: תורה - מגילה מגילה ניתנה, שנא: (תהלים מ:ח) אַז אֲמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בְּמַגִּלַּת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי. ר"ש בן לקיש אומר: תורה - חתומה ניתנה, שנא' (דברים לא:כ) לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה.

גיטין ט.

9. מגילה מגילה ניתנה - כשנאמרה פרשה למשה היה כותבה. ולצסוף מ' שנה כשנגמרו כל הפרשיות חיברן צגידין ותפרן. חתומה ניתנה - לא נכתבה עד סוף מ' לאחר שנאמרו כל הפרשיות כולן. והנאמרות לו צשנה ראשונה ושניה היו סדורות לו על פה עד שכתבן.

רש"י שם

The Gemara gives two opinions - that the Torah was written in instalments or that the Torah was written at the end of the 40 years. No opinion holds that Moshe had a complete written Torah at Har Sinai.

10. .... וזרדתו מן הכר כתב מתחלת התורה עד סוף ספור המשכן, וגמר התורה כתב בסוף שנת הארבעים .... וזה כדברי האומר 'תורה מגלה מגלה נתנה'. אבל לדברי האומר תורה חתומה נתנה נכתב הכל בשנת הארבעים כשנלטו פקדו לקם את השירה הזאת.

רמב"ן בראשית הקדמה

According to the Ramban, even the opinion 'megila megila' - ie installments, is referring to two installments only - at Matan Torah and at the end of the 40 years.

11. (לח) אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי. אז היו בקבלה כל הפרטים הללו כמו כל הקבלות שנכללו בלשון וזה כמש"כ כ"פ. אבל הפרשיות שכתב לא נאמרו אלא באהל מועד. ואינו כמו פ' זהר סיני שגוף הדבור נאמר בסיני. מש"כ פרשת הקרצנות לא היה בסיני אלא בתורת לוי.

פירוש העמק דבר של הנצי"ב - ויקרא זילח

The Netziv introduces another variable - some of the parshiot were given orally on an 'as needs' basis. They were then written down later in the Ohel Moed.

12. (ט) ויכתב משה את התורה הזאת - מתחלת 'צראשית' עד 'לעיני כל ישראל'

רמב"ן דברים לא"ט

Ramban understands that the entire Torah was written by Moshe (including the last few verses that deal with Moshe's own death).

13. כל התורה כתבה משה רבינו קודם שימות בכתב ידו. ונתן ספר לכל שבט ושבט וספר אחד נתנהו בארון לעד.

הקדמה ליד החזקה לרמב"ם

This is also the position of the Rambam.

14. אמר רבי יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב: שמנה פסוקים שבתורה - יחיד קורא אותן בבהכ"נ. כמאן? דלא כר"ש; דתניא: וימת שם משה עבד ה'. אפשר משה חי וכתב וימת שם משה? אלא עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע בן נון, דברי רבי יהודה .... אמר לו ר"ש: אפשר ס"ת חסר אות אחת?! וכתבי: (דברים לא:כו) לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשָׂמְתָם אֹתוֹ וְגו'! אלא, עד כאן הקב"ה אומר ומשה אומר וכותב, (רש"י - ומשה אומר אחריו כדי שלא יטעה בכתב וכותב), מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע (רש"י - ולא היה אומר אחריו מרוב זערו).

מנחות ל.

This position flows from a dispute in the Gemara as how the last 8 verses of the Chumash were written - either by Moshe or by Yehoshua. Rambam and Ramban clearly rule like R. Shimon.

15. ויעל משה - לפי דעתו, כי מזה הפסוק כתב יהושע. כי אחר שעלה משה לא כתב, וזדרך נבואה כתב ....

אבן עזרא דברים לד"א

However, the Ibn Ezra takes the position of R. Yehuda that the last verses were written by Yehoshua .....

16. ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קִבְרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

דברים לד"ו

17. עד היום הזה - דברי יהושע. ויתכן שכתב זה באחרית ימיו.

אבן עזרא שם

..... and maybe even by Yehoshua at the end of his life.

- We will look in more depth at this position of the Ibn Ezra in the following shiur be'H.

18. Insofar as the sequence of the giving of the sections of the Torah, and identification of the places and the times of their being transmitted requires painstaking analysis and much study, and many sections of the Gemara with back-and-forth dispute are dedicated to the topic, such as the sections in Gittin 60a and Chagiga 6a, we have thought it worth-while to present what we have concluded from our analysis of the topic. ...

It is clear from the words of our Sages that all six hundred thirteen commandments were taught to Moshe on Mount Sinai during those forty days, and the opinion of Rabbi Akiva, found in Chagiga 6, is that both general principles and details were stated at Sinai, [and this is also the opinion of Rashi in his Commentary on the Torah at the beginning of Parshas Behar]. And in the second period of forty days, the Holy One Blessed is He returned to him the entire Torah, for it would not be proper that he should retain anything from what he had learned during the initial period of forty days, for that Covenant was broken. And also, Moshe was not commanded to write them yet, nor to transmit them to the People of Israel, except for in the special cases of particular commandments that he was commanded to give over to the People of Israel.

But nevertheless, he was not commanded to write them, according to the one who says that the Torah was given as a “complete aggregate” [Gittin 60a], and when the Mishkan was erected, the subjects that he had learned at Sinai were reviewed with him, in the Ohel Moed. And there remains room to speculate as to whether all the six hundred thirteen commandments were reviewed with him in the Ohel Moed at one time, or whether only those which the People of Israel were being commanded at that time were reviewed with him.

And at the Plains of Moav the commandments were taught to him a third time, and the Divine Presence was, as it were, speaking from the throat of Moshe. And this time he was commanded to write them down, in accordance with the language that had been spoken to him in the case of each individual section at the time that he had been commanded to transmit them to the People of Israel.

And among them were commandments that were written in the language in which he had received them at Sinai, and commandments in the language in which they were said to him in the Ohel Moed, and some in the language of the Plains of Moav. And there were some that had been repeated and some that were taught a third time, and all the writing was “dictated, as it were, from the mouth of Hashem, through the hand of Moshe.”

And there were changes in the language in the case of some commandments that had been taught at Sinai and at the Ohel Moed and at the Plains of Moav. That variation was to hint to us in its written form, the Torah was taught to Moshe at Sinai in the form of “Torah she-b'al peh,” as our Rabbis have received the Tradition, to interpret the Torah according to its words written in the short form and those written in the long form and those written with transformations of letters.

Chazon Ish Moed 125¹

C] WHY IS THE TORAH NOT NECESSARILY CHRONOLOGICAL?

• We saw above different views as to whether the Torah was finally written in ‘installments’ (albeit maybe only two according to the Ramban) or written by Moshe in one dictation at the end of his life. Why is this relevant to us today?

19. (א) וַיִּדְבֹר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנַי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית

במדבר א-א

The Book of Bamidbar opens in the second month of the second year in the desert .....

20. (א) וַיִּדְבֹר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינַי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְאֹמֶר: (ב) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ:

במדבר ט-א-ב

... but later (in Baha'alotcha) it reverts to the first month of that year in order to teach the mitzva of Pesach Sheni.

1. Translation from Torah Lab - see http://www.torahlab.org/calendar/article/what_happened_at_sinai/

To download more source sheets and audio shiurim visit www.rabbimanning.com

21. וניכתוב ברישא דחדש ראשון, והדר ניכתוב דחדש שני! אמר רב מנשיא בר תחליפא משמיה דרב: זאת אומרת אין מוקדם ומאוחר בתורה. (רש"י - לא הכפידה תורה על סדר מוקדם ומאוחר ופרשיות דנאמרו תחלה הקדימו המאוחרות לה.) אמר רב פפא: לא אמרן אלא בתרי ענייני (רש"י - צפתי פרשיות), אבל בחד עניינא מאי דמוקדם - מוקדם ומאי דמאוחר - מאוחר. דאי לא תימא, 'כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט' דילמא פרט וכלל הוא!

פסחים ו:

The Gemara² uses this obvious lack of chronological order to teach the principle of מאוחר בתורה - that the broader picture of the Torah is not necessarily presented in a chronological order. However, within the same parasha³, the order IS chronological.

22. (ט) אָמַר אוֹיֵב [אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל] (שמות ט:ט) - זה היה תחלת הפרשה ולמה נכתב כאן? שאין מוקדם ומאוחר בתורה. כיוצא בו (ויקרא ט:א) וְיָהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מִשֶּׁה - זו היתה תחלת הפרשה. ולמה נכתב כאן? שאין מוקדם ומאוחר בתורה. כיוצא בו (ישעיה ו:א) בְּשֵׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עָזְרוּ [וְאַרְצָה אֶת-אֲדָנָי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רָם] וגו' - זה היה תחלת הפרשה. ולמה נכתב כאן? לפי שאין מוקדם ומאוחר בתורה. .... כיוצא בו (קהלת א:יב) אֲנִי קִהַלְתִּי הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם - זה היה תחלת הספר. ולמה נכתב כאן? לפי שאין מוקדם ומאוחר בתורה:

מכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מסכתא דשירה פרשה ז

The Mechilta gives a long list of examples of verses in Torah, Nevi'im and Ketuvim which appear to be out of order. In each case it gives the response - שאין מוקדם ומאוחר בתורה. Torah (and it appears Tanach also) is not necessarily presented in a chronological order.

23. [לא] ממוקדם ומאוחר שהוא בענין. [ב] ממוקדם ומאוחר שהוא בפרשיות.

משנת רבי אליעזר פרשה א עמוד 11

In the Beraita of the 32 hermeneutic rules of interpreting aggada⁴ attributed to R. Eliezer ben R. Yossi Hagalili, this principle - that the parshiot and topics presented in the Torah are not necessarily in chronological order - is given as rules 31 and 32.

24. (א) בחדש הראשון - פרשה שזראש הספר לא נאמרה עד אייר. למדת שאין סדר מוקדם ומאוחר בתורה. ולמה לא פתח בזה? מפני שהוא גנותן של ישראל, שכל ארבעים שנה שהיו ישראל צמדבר לא הקריבוט אלא פסח זה בלבד

רש"י במדבר ט:א

Rashi explains⁵ that there is broader thematic reason for presenting the parshiot at the start of Bamidbar non-chronologically - in order not to begin the book with a negative presentation of Klal Yisrael who only kept one Pesach in 40 years in the desert.

25. ואמר רבי אברהם כי זה הדבר היה צמדבר סיני כאשר נחלפו הזכורים ונזדלו הלויים. כי חשבו ישראל שדווינו משה עשה זה מדעתו לתת גדולה לאחיו, גם לבני קהת שהם קרובים אליו ולכל בני לוי שהם ממשפחתו. והלויים קשרו עליו צעזעור היותם נתונים לאהרן ולבניו, וקשר דתן וחזירם צעזעור שהסיר הזכורה מראובן אביהם, גם קרח זכור היה. וזה מדעתו של רבי אברהם שהוא אומר צמקומות רבים אין מוקדם ומאוחר בתורה לרנונו. וכבר כתבתי (ויקרא ט:א) כי על דעתי כל התורה כסדר זולתי צמקום אשר יפרש הכתוב בהקדמה והאחור, וגם שם לאורך ענין ולטעם נכון. אבל היה הדבר הזה צמדבר פארן צקדש צרנוע אחר מעשה המרגלים.

רמב"ן במדבר פרק טז פסוק א (פרשת קרח)

The Ibn Ezra, like Rashi, often employs the principle of מאוחר בתורה. Here, the Ibn Ezra explains that the episode of Korach's rebellion actually took place in Midbar Sinai BEFORE the sin of the spies, when the Levi'im and Cohanim were originally appointed. However, the Ramban limits the application of 'ein mukdam' to cases where the Torah is explicitly non-chronological. Here, he insists that Korach's rebellion took place in Midbar Paran, AFTER the sin of the spies⁶.

2. This analysis is also found in the Sifrei on Baha'alotcha (64). See also Yerushalmi Megilla 7a

3. Rabbeinu Chananel understands that the order will be chronological within the same topic of discussion in the Chumash.

4. This Beraita is quoted widely by Rishonim, including Rashi. Academic scholars differ as to its authorship, some arguing that it dates only from the time of the Geonim (possibly written by R. Shmuel ben Hofni Gaon in the introduction to his Torah commentary.) Others argue that the language indicates a much early, Tannaitic origin.

5. See Ramban (loc cit) who gives different reasons as to why these parshiot at the beginning of Bamidbar are in non-chronological order.

6. On sequential and non-sequential readings by the commentator of the book of Shemot see for instance *Teruma - Of Sequence and Sanctuary* by R. Chanoch Waxman - <https://www.etzion.org.il/en/tanakh/torah/sefer-shemot/parashat-teruma/teruma-sequence-and-sanctuary>. On the chronology of the book of Yehoshua see *There Is No Chronological Order In The Torah. An Axiom For Understanding The Book Of Joshua*. R. Hayyim Angel (Jewish Bible Quarterly 36:1 (2008) pp 3-11) https://jbbq.jewishbible.org/assets/Uploads/361/361_JOSHUA.pdf

26. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶכְלוּ אֶת־הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן.

שמות טו:לה

Once we understand that the Chumash was not necessarily written in one installment, or chronologically, some verses, such as this verse in Beshalach, begins to make more sense.

D] TORAH AS POETRY

27. וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמֶּדְהָ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁמְרָהּ בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנְיַי יִשְׂרָאֵל

דברים לא:יט

The Torah calls itself a 'shira' - a poem.

28. ג. והנה בנדורים (נח) העלו בפ' המקרא כתבו לכם את השירה שהוא כל התורה. והביאו ראייה מסיפ' דקרא למען תהיה לי

השירה הזאת לעד .... הא מיהא יש להבין היאך נקרא כה"ת שירה? והרי לא נכתבה בלשון של שירה: **אלא ע"כ יש בה טבע וסגולת השירה.** שהוא דבור בלשון מליצה. דידוע לכל מבין עם תלמוד דמשונה המליצה מספור פראי בשני ענינים: בטבע ובסגולה:

ב) דבשיר אין הענין מבואר יפה כמו בספור פראי. וצריך לעשות הערות מן הצד. דזה החרוז כוון לזה הספור. וזה החרוז כוון לזה. ולא מיקרי דרוש. אלא כך הוא טבע השיר אפ' של הדיוט. ומושכל עוד דמי שידוע בטוב ענין שהביא לידי מליצה זו שנתחבר עליו מתוך לו אור לשון של השיר ודקדוקה הרבה יותר מלאיש שאין לו ידיעה מתכונת הענין, ורק בא להתבונן מן המליצה תורף הענין. ומזה עלול הוא להשערות בדויות מה שלא הי' מעולם ולא לזה כוון המשורר. כך הוא טבע כל התורה שאין הספור שבה מבואר יפה. אלא יש לעשות הערות ופירושים לדקדוקי הלשון. ולא נקרא 'דרוש'. אלא כך הוא פשט המקרא ....

ב) דבשיר יש סגולה לפארה ברמזים מה שאינו מענין השיר. כמו שנהוג לעשות ראשי החרוזים בדרך א"ב או שם המחבר. וסגולה זו מיוחדת במליצה ולא בספור פראי. וידוע דסגולה זו מכרחת הרבה פעמים להמחבר לעקם את הלשון כמעט. רק כדי שיחלו ראשי החרוזים באות הנדרש לו. ודבר זה ממש היא בכל התורה כולה. שמלבד הענין המדובר בפשט המקרא, עוד יש בכל דבר הרבה סודות וענינים נעלמים אשר מחמת זה בא כמה פעמים המקרא בלשון שאינו מדויק כ"כ. וכ"ז אינו רק בתורה הקדושה אלא בכל מקראי קדש ....

קדמת העמק - הקדמת הנצי"ב לספר העמק דבר ס' ג

The Netziv (R. Naftali Tzvi Yehuda Berlin of Volozhin - 19C) understands that we are required to read the verses of the Torah with the same nuance and sophistication that we bring to the reading of poetry!

E] UNDERSTANDING OUR LIMITS IN TORAH INTERPRETATION

29. אמר ר' אלעזר - לא ניתנו פרשיותיה של תורה על הסדר. שאם ניתנו על הסדר כל מי שהוא קורא בהם היה יכול להחיות

מתים ולעשות מופתים. לכך נתעלמה סדורה של תורה, והוא גלוי לפני הקדוש ברוך הוא.

מדרש תהלים (שחר טוב; בובר) מזמור ג

Midrash Tehillim suggests that the Torah is sometimes written out of chronological order in order to prevent its misuse for mystical purposes!

30. זאת אומרת אין מוקדם ומאוחר בתורה - והטעם הוי כדאיתא במדרש (תנחומא תרומה ח') דכתי' (משלי ה:ו) **אֲלֶיךָ חַיִּים פֶּן־תִּפְלֹס גְּעוּ**

מִטְּגֻלְתֶּיךָ לֹא תִדְעַ. פי' 'נעו מעגלותיך' - טילטל הקדוש צרוך הוא פרשיות של תורה שלא יהא אדם קורא פרשה קטנה ועושה זה כל חפזו וצורא כל מה שיראה, כן (גיר') [פיר'?] כר"ר יחיאל מ"כ.

תוספות רבינו פרץ פסחים ו:

Tosafot Rabbeinu Peretz alludes to this reason in his commentary on the Bavli.

7. Mishlei 5:6 - "Lest you weigh the path of life, her paths have wandered off and you shall not know."